

POSTANOWIENIE

8 października 2024 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Kamil Zaradkiewicz

na posiedzeniu niejawnym 8 października 2024 r. w Warszawie
na skutek skargi kasacyjnej Banku spółki akcyjnej w W.
od wyroku Sądu Apelacyjnego w Łodzi
z 5 października 2021 r., I ACa 1342/20,
w sprawie z powództwa E. T.
przeciwko Bankowi spółce akcyjnej w W.
o zapłatę ewentualnie o zapłatę i ustalenie nieistnienia umowy,

umarza postępowanie kasacyjne.

[M. O.]

UZASADNIENIE

Wyrokiem z 5 października 2021 r. Sąd Apelacyjny w Łodzi w sprawie z powództwa E. T. przeciwko Bank S.A. w W. o zapłatę, ewentualnie o zapłatę i ustalenie nieistnienia umowy, na skutek apelacji obu stron od wyroku Sądu Okręgowego w Łodzi z 22 października 2020 r., I C 765/19, oddalił obie apelację (pkt I) oraz zasądził od pozwanej na rzecz powódki kwotę 1350 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym.

Skargę kasacyjną od wyroku Sądu II instancji wniosła pozwana, zaskarżając go w całości oraz wnosząc o uchylenie zaskarżonego wyroku w całości oraz o uchylenie w całości wyroku Sądu I instancji i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Łodzi, ewentualnie o uchylenie wyroku Sądu

II instancji w całości oraz orzeczenie co do istoty sprawy poprzez zmianę wyroku Sądu I instancji poprzez uwzględnienie apelacji pozwanej i oddalenie powództwa w całości.

W odpowiedzi na skargę kasacyjną powódka wniosła o odmowę przyjęcia skargi do rozpoznania, ewentualnie o jej oddalenie oraz o zasądzenie od pozwanej na rzecz powódki kosztów postępowania kasacyjnego według norm prawem przewidzianych, w tym kosztów zastępstwa procesowego oraz opłat skarbowych od udzielonych pełnomocnictw.

Pismem z 6 sierpnia 2024 r. pozwana cofnęła w całości skargę kasacyjną.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 398²¹ k.p.c., jeżeli nie ma szczególnych przepisów o postępowaniu przed Sądem Najwyższym, do postępowania tego stosuje się odpowiednio przepisy o apelacji, z tym, że skargę kasacyjną cofnąć może również sama strona.

Odpowiednie zastosowanie znajduje więc m.in. art. 391 § 2 zd. 1 k.p.c., w świetle którego w razie cofnięcia apelacji sąd drugiej instancji umarza postępowanie kasacyjne i orzeka o kosztach jak przy cofnięciu pozwu. W odniesieniu do postępowania kasacyjnego oznacza to, że w wypadku cofnięcia skargi kasacyjnej Sąd Najwyższy umarza postępowanie kasacyjne, orzekając o kosztach tego postępowania. Takie cofnięcie skargi kasacyjnej miało miejsce w niniejszej sprawie. Podkreślić przy tym należy, że cofnięcie skargi kasacyjnej jest czynnością procesową niepodlegającą kontroli sądu (zob. np. postanowienia Sądu Najwyższego: z 3 września 1998 r., I CKN 820/97; z 14 czerwca 2017 r., I CSK 520/16).

Cofnięcie skargi kasacyjnej jest ujemną przesłanką procesową, uzasadniającą umorzenie postępowania kasacyjnego. W tym stanie rzeczy, na podstawie art. 391 § 2 w zw. z art. 398²¹ k.p.c., orzeczono jak w sentencji.

Jednocześnie, nie podlegał rozpoznaniu wniosek powódki o zasądzenie kosztów postępowania kasacyjnego, gdyż wniosek taki zawarty w odpowiedzi na skargę kasacyjną nie był powiązany z jej cofnięciem. Należy mieć także na względzie, że wniosek w tym przedmiocie nie został skutecznie złożony w terminie,

przy uwzględnieniu faktu, że pismo pozwanej z 6 sierpnia 2024 r. zostało przesłane bezpośrednio pełnomocnikowi powódki (art. 398²¹ w zw. z art. 391 § 1 w zw. z art. 132 § 1 k.p.c.).

[M. O.]

r.g.